

Redactor: Carmen Miloicovici

Tehnoredactare și copertă: Georgiana Oprescu

Ilustrația copertei: Arthur Segal – Lemn arzând

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPESCU, DUMITRU RADU

Homeriadada/ Dumitru Radu Popescu; editor, postfață:

Florea Firan. – Craiova: Scrisul Românesc Fundația –
Editura, 2021

ISBN 978-606-674-292-4

I. Firan, Florea (ed., post.)

821.135.1-2

© Dumitru Radu Popescu

© Scrisul Românesc

Fundația–Editura, Craiova, 2021

Tel./fax: 0722.753.922; 0251/413.763

Email: scrisulromanesc@yahoo.com

D.R. POPESCU

HOMERIAD^aDa

Postfață de Florea Firan

Respect sunt vizionare și lirice, cu o mare forță a detaliului, de un realism halucinant, populate de ființe grotești ce par a alcătui un veritabil bestiariu”.

Principala trăsătură a scrisului său stă în „experimentalismul continuu...”. Realist și absurd, „vizionar, logic și parapsihologic, relativist și pragmatic, patetic și solemn, grotesc și bizar tragic, pitoresc și politic, magic și etnologic, ultrarealist și simbolic, cosmopolit și regionalist... opera lui D. R. Popescu se rotunjește în specific, configurând dimensiunile unui mare scriitor european” (Aureliu Goci).

Receptarea operei lui D. R. Popescu în epocă este promptă. Fiecare apariție editorială, fiecare text publicat în presă, fiecare piesă jucată pe scena unui teatru a beneficiat de comentarii ample. Aproape că nu există critic literar, critic de teatru sau eseist care să nu fi scris despre D. R. Popescu. Bibliografia critică este deosebit de întinsă, pe măsura operei autorului.

Despre piesa *Homeriadada*, din acest volum, autorul face următoarea mărturisire: „Teatrul este un șarpe galben, de dudău, care pe cine întâlnește îl mușcă și cam îi face rău.

Istoria este un cal de lemn, alb, care pe veselele cetăți întâlnite în drum le face scrum.”

Cuprins

I

Homeriadada | 5

1, 2, 3, 4

II

Iliadada | 93

El și ea | 101

Iată Troia! | 133

Postfață de Florea Firan

Dumitru Radu Popescu – Profil de creator | 148

1

În grădina palatului regal

Personaje:

**MENELAU
ELENA
AGAMEMNON
ULISE
AHILE
PARIS**

MENELAU: (*apare, sprijinindu-se într-un baston alb*) Da, înainte de toate, iubirea! Poate că – recunosc! – atracția campaniilor militare, farmecul seducător al tronului regal și confuzia anotimpurilor tinereții au făcut din mine un monstru!

ELENA: Nu-i adevărat!

MENELAU: Un monstru, uneori, simpatic! Îți spun eu care-i adevărul, regină! Nu m-a înnobilat niciodată credința în zei – oricum, nu înaintea ipoteticelor ispitiri erotice! Zeii s-au ofuscat și m-au plasat în plevușca oamenilor cu dalbe și irefutabile coarne!

ELENA: Mă jighești!

MENELAU: Eu pun problema din punct de vedere teoretic!...

ELENA: Humorul tău e cam deplasat, rege!

MENELAU: Ești liberă să crezi și să faci tot ce vrei! Dar să nu afle ceilalți regi!

ELENA: Din timiditate, cu un fel de humor deplasat – repet! – mă îndemni să fac pași greșiți!

MENELAU: Ești liberă – repet! – să faci!...

ELENA: Sunt liberă, pentru că ești convins de iubirea mea!...

MENELAU: Indestructibilă!...

Respect pe ELENA: Mulțumesc! Se știe, mărite rege, că forță uriașă a grecilor se bazează în primul rând pe iubire, și doar mai apoi pe onoare!...

MENELAU: Iar curvășăria, se știe, le este aproape necunoscută!...

ELENA: Da, da, această formă degradantă și degradată a moralei, este, pentru greci – cu excepțiile de rigoare! – aproape necunoscută! Regele meu... Menelau!...

MENELAU: Ți-a inspirat înalte sentimente, necunoscute până azi de nimeni pe pământ!... Asta ar trebui să audă lumea întregă! Simți, față de mine, o tandrețe aproape maternă și un respect de care numai zeii se pot bucura!

ELENA: Țsta e adevărul! Iubirea noastră, rege, unică, va inspira viața tuturor grecilor și va face din neamul nostru un model al viitorului civilizată, cultivat!...

MENELAU: Grecii ar putea fonda chiar o Academie a Iubirii! O, nu, cred că e prea mult! Atâta puritate a iubirii ar putea să-i îndemne pe unii derbedei misogini să viseze o țară fără femei!... Ar fi un dezastru! Pentru că s-ar prăbuși indicele demografic!

ELENA: Gata, ne așteaptă Ulise la banchetul pe care îl dă în cinstea calului său!...

MENELAU: Să nu uit! Să!...

ELENA: Ce să fac, omule?

MENELAU: Să deprinzi știința absolută de a trece de la unul la altul!...

ELENA: De la un rege la altul?... Ce provocare... ironică... ieftină!

MENELAU: Deloc! Nu toți regii sunt destul de boșorogiți – și nu toți sunt amatori de ambe sexe!... Să treci de la unul

la altul fără să-l sature pe vreunul!... Ca să nu te simți legată de vreunul!...

ELENA: Vorbești atât de... lejer... ca să se spună că regii grecilor sunt niște golănei?! Limbajul!... Vrei să le compromită aura regală?!... Viața lor, totuși, e plină de învățăminte!...

MENELAU: Cele mai multe învățături pleacă de la inșii cei mai frivoli!

ELENA: Nu toți grecii sunt frivoli!

MENELAU: Vorbeam de căpeteniile lor!...

ELENA: Nu toți regii grecilor sunt frivoli!

MENELAU: Ai dreptate, unii sunt foarte frivoli!

ELENA: Tu nu ești!

MENELAU: Din păcate!

ELENA: Ești un om moral!

MENELAU: Aproape normal! Aproape moral! Din păcate! Gogoșa... Că legea morală e în noi – nu mai ține!

ELENA: Dar ce ține?

MENELAU: (*surâzând*) Ceva ce nu seamănă cu durerile pământului – politica!

ELENA: Adică? Spune!... Ce înseamnă?...

MENELAU: Să te uiți în oglindă și să vezi un înger, nu un porc!

ELENA: Bine că tu nu te amesteci în politică!

MENELAU: Eu sunt șeful politicianilor! (*surâzând*) Porcul porcilor!

ELENA: Te lauzi!

MENELAU: Firește!

ELENA: O, ce naivă pot fi, rege!... Totuși!... Nu ți-am priceput ironia... Cu trecerea de la un rigă la altul!... Da, să stau de vorbă cu toți regii, democratic!... Să aflu ce idei

Respect pentru oamenii noștri
 noivatoare pot avea pentru gloria neamului nostru!
 Agricultura și pescuitul, bunăoară, sunt surse de pro-
 gres economic!...

MENELAU: Și pacea!...

ELENA: Desigur, pacea, nu războiul!... Mi-ai mai spus!

MENELAU: Să ne bazăm pe adevăr, nu pe ideologii, care se
 perimează!... Și te împing spre iluzii! A, și asta ți-am
 mai spus! O, da, repet... Pentru că iluziile te înfundă în
 utopii! Care sunt de râsul curcilor! Căci nu poți schimba
 o utopie într-o... realitate... Și nu poți reface istoria!...
 Cum nu poți schimba un bărbat în femeie!...

ELENA: Ahile!...

MENELAU: Ce-i cu el?!

ELENA: El... el poate...

MENELAU: Poate, poate te-nșeli!... Poate puterea asta de a
 schimba un bărbat în femeie o are Patrocle!

ELENA: Atunci e posibil, rege, ca inși precum sunt Ahile și
 Patrocle... să poată schimba istoria! Cu talentele lor!...

MENELAU: (*surâzând*) Draga mea, iată că-ți dau dreptate!... O,
 chiar mi s-a spus că Ahile și Patrocle... au avut astăzi...
 un oaspete... Un troian, parcă!... Să nu fie și ăsta, cumva,
 un nepriceput în ale istoriei... Sau un îndrăgostit de...
 enigme galante! Sigur – niște bârfe!... Am să-l... consult
 pe iubitul meu frate!...

ELENA: Privește-l pe Agamemnon! Se plimbă cu mâinile la
 spate, prin grădină, tăcut!...

MENELAU: E tăcut pentru că vorbește singur!

ELENA: Se plimbă singur, nu poate vorbi cu nimeni... de lângă noi!

MENELAU: Firește! El vorbește cu prietenii și cunoștințele lui
 din viitor!...

ELENA: Omule, Agamemnon ține gura închisă!

MENELAU: Vorbește în gând!... Prin telepatie!

ELENA: E zuzu?!

MENELAU: Nici vorbă, el este un înțelept cetățean al viitorului,
 care vorbește cu cine vrea – tăcând! Uite-l, și-a scos din
 jeb mânzul!... Mânzișorul! Căluțul din lemn pe care i
 l-a făcut Ulise! Îl ține în pumn, îl pune la ureche... și
 aude ce i se spune din viitor! Și transmite ce i se pare
 interesant pe la noi!...

ELENA: Face de mult timp chestia asta?!...

MENELAU: De când a descoperit umbra și ecoul gândurilor sale!

ELENA: Atunci nu mă mai mir de nimic!

MENELAU: Dreapta judecată a calităților tale o să le lipsească
 acestor răsfățați de instincte!... (*surâde*) O să se prăbu-
 șească în haosul luminilor stinse!

ELENA: Ar fi mai bine să tac, da?

MENELAU: Soțiile, fătutele și ibovnicele răsfățaților de porniri
 instinctuale o să vrea să te înlăture și din patul meu,
 punând vina pe tine, nu pe ipotetica mea impotență
 monstruoasă! O să spună că faci de rușine sfânta noas-
 tră cetate și nu că ele – și ei! – au făcut din sexualitate
 un cult dezgustător! (*în jur, veselie. O îmbulzeală de
 regi, regine, cărturari și ostași*) Deja știu c-o să pună în
 curând la cale o farsă cosmică: atunci când o să calce
 pe la noi feciorul regelui Troiei, Paris, o să spună că
 zeițele s-au strâns pe malul mării – și la o margine de

pădure! – expunându-și nudurile și voind să se vadă care dintre ele este mai belă – și care dintre ele va fi aleasă de virginalul de la Troia! Nimeni n-o să vadă, de fapt, nicio zeiță! Decât în căpătâșurile acestor pașachine invidioase pe frumusețea ta o să fie niscaiva zeițăți plâsmuite! Nu înțelegeți?

ELENA: Nu!

MENELAU: Ele, goale, vor face pe zeițele!... Iată-le trecând printre umbrele copacilor din pădure și șoaptele valurilor mării!... Ei, cum tu nu vei fi printre ele, vor spune că... divinele fapte s-au supărat atât de tare încât nici măcar una dintre ele nu i-a căzut cu tronul virginalului!...

ELENA: Tot nu pricep!

MENELAU: Vor spune că troianul te-a ales pe tine! Și astfel trupul tău superb va fi incriminat ca o eroare! Vor spune că ai sărit la gâtul berbecuțului! Făcându-ne neamul de batjocură! Întărâtând monstrul de ură din mine – ca să mori!... Eu, regele Menelau, să fiu patronul unui bordel pentru cei pripășiți pe la noi din toate zările?... Ca să-mi apăr onoarea, ar trebui să te sugrum! Întărindu-mi vanitatea și slăbindu-mi caracterul! Lovitura lor e dublă: e vorba atât de umilirea frumuseții tale, cât și de luarea în răs a... achiziției mele mentale, de monstru încornorat. Monstru – ca frumusețe fizică, în primul rând, vreau să spun!... Vor să mă coboare pe mine, de fapt, făcând din tine o țiuitoare de ocazie, ajunsă pe treapta cea mai de... sub condiția animală! Și eu, ca să dau dovadă că nu sunt

un om înjumătățit, fără minte, doar cu un trup oropsit de boli, va trebui să adun toți regii grecilor în jurul meu și să pornim un război împotriva Troiei, cetatea nepricopsitului nedeflorat!

ELENA: Nu sunt deprinsă, din partea unor femei, cu atâta lipsă de sens... în tot ce spun!...

MENELAU: Dar totul e limpede!

ELENA: Adică?!...

MENELAU: Vasăzică nu nebunia iubirii unei regine stătute și lipsa de experiență sexuală a unui virginal vor declanșa un război cumplit, ci bârfa unor soții răsfățate cu amanți – geloase pe puritatea ta și pe mila pe care o simți față de un ins ce se sprijină în baston!... A, să nu uit! Ulise m-a invitat să... Mi-a pregătit un vehicol... țuchiș, zice el! Un căluț de soi!

ELENA: Și cum o să-l încalceci?!...

MENELAU: Încălecatul, în general, e mai puțin dificil decât descălecatul de pe o făptură vie!... Uite-l pe Agamemnon... Vorbește cu viitorul!... De fapt, deja, zilele trecute, i s-a transmis... din secolii de mâine... de ce și cum o să înceapă războiul cu Troia!... Normal, sursele m-au informat despre ce-a aflat Agamemnon din... viitor!

ELENA: O, e foarte amuzantă această stare de demență în care va ajunge viitorul!...

MENELAU: Pentru că... se va lua după ce găvăresc unele muieri cu anatomie obscură?!... Ei, mai intră în joc și complicitatea, uneori moale, a viteazului Agamemnon, orgoliul militar, de ambe sexe, al lui Ahile...

ELENA: După ce spun... sursele din viitor, Agamemnon și Ahile ce rost o să aibă?..

MENELAU: Vor trebui să transforme Troia în scrum!

ELENA: Ca să se vadă ce târfa am fost eu! Dar eu nu mă voi apropia de acel imberb pe care nu l-am zărit decât ieri – probabil printre troienii rătăciți pe la noi! – și de care nu sunt sigură că există!..

MENELAU: Vor născoci ei un adolescent naiv, te vor îmbarca pe o corabie cu el, cu de-a sila!... Și astfel marile calități ale trupului tău o să-și dea duhul... În brațele lui fragede! Asta va fi miza războiului! Nudul – cunoști! – a avut în istorie și un caracter cultural!... Toată această bandă... feminină, care te urăște, în secret, vrea să facă erotismul vinovat de distrugerea Troiei, iar pe mine să mă arate cu deștiul – ca pe un impotent, un autodidact sexual, un onanist, adică, responsabil de prăbușirea sculpturii erotice!... Eu! Un anticultural! Adică n-o să dănuie după mine nicio capodoperă – artistică! – decât scrumul Troiei! Adică sculptura și pictura din foc și fum, din scrum! Egiptenii au făurit și pe pereții templelor o lume proprie: adă-ți aminte de Zeul Min, cel cu mădularul sculat, în erecție plenipotentă!... El are un rol civilizator imens: el este, cică, taurul care acoperă, care încalecă femeile!... Le vezi pe aceste făpturi cât sunt de vesele!... O, câtă ură trebuie să se strângă în ele împotriva nevestei care-și părăsește soțul, în cărucior, pentru a pleca la Troia

cu un neexperimentat fiziologic!... Pentru a se deda unor excese sexuale cu un puțanteu ageamiu?..

ELENA: Și... și ce vrei să fac?

MENELAU: Să pleci imediat la Troia – cu Paris!

ELENA: Dar... ce-mi ceri... este ceva monstruos! Și ridicol! Poate asemănător cu tot ce aude Agamemnon că i se transmite despre familiile din viitor ale mafioților de mahala! Care este... enigma glumei tale, rege?

MENELAU: Nu e o glumă!..

ELENA: Atunci ce trebuie să înțeleg din toată tărașenia asta?... Să plec eu cu un necunoscut – pe deasupra și imberb?..

MENELAU: Numai așa pot eu muri mai repede, părăsit de cei ce vor pleca la război!... Eu, omul păcii între popoare! Dușmanul războiului! Voi crăpa – în singurătate!... E tot ce-ți cer! Din iubire, scapă-mă de viața asta care mă ucide rușinos în fiecare clipă!..

ELENA: Și dacă te vor urca într-o corabie și te vor duce să vezi... cum arde Troia?

MENELAU: Crezi că... arderea Troiei mă va însănătoși?

ELENA: Ei probabil asta vor spera!..

MENELAU: Troia, făcută scrum mă va însănătoși!?... Iar tu... vei veni din nou în brațele mele revigorate, după ce troianul dezvirginat va fi ucis?

ELENA: E o glumă!

MENELAU: Ce este o glumă?!

ELENA: Tot ce mi-ai spus! Nu voi pleca nicăieri, voi rămâne lângă tine... lângă iubirea mea!..